

Inzov la Kiseleff cer împărțirea lor¹. Se sădesc vii și pomi, meseriașii și negustorii se apucară de lucru și noua așezare începe să se dezvolte cu pași repezi. În 1831 se construiseră 113 case și « Noul Sliven » nu era cu nimic mai prejos decât Filipeștii sau Cîmpina, așezări cu mult mai vechi². În 1832 orașulul crescuse simțitor, avînd 398 de case și 63 de prăvălii³, dar decăderea sa veni repede. În primul rînd, vînzarea moșiei Bereasa nu putea fi întărită din cauza procesului început între cei doi Bălăcenii, care se prelungea mereu⁴. Aceasta aducea neînțelegeri și certuri, de care cei bogați încercară din nou să profite. « Turcofilii », adică aceia care voiau să se reîntoarcă în patrie, începuseră să sperie pe cei mai fricoși și să-i ademenească să plece, sperînd că vor fi răsplătiți de autoritățile turcești⁵. Alții voiau să-i așeze pe conaționali lor pe moșiile unor boieri în speranța unor avantaje personale. Astfel procedă Mavrudis « balsamagiul », adică farmacistul orașului Sliven, care reuși să determine 100 de familii în frunte cu preotul Gheorghe Bojilov să se așeze la Dudești, pe moșia aceluiași căminar Ștefan Hagi Moscu. Contractul pe care-l semnară cu acesta era meșteșugit făcut, așa încît slivnenii nu-și dădură seama că, de fapt, deveneau clăcașii acestui boier. Nici Seliminski n-a înțeles din capul locului situația în care cădeau slivnenii. Ca răsplată, Mavrodi a fost ales primar al bulgarilor de la Dudești, unde se făcu și o școală în limba bulgară⁶. Abia tîrziu și cu multă greutate reușiră slivnenii să plece de pe moșia lui Hagi Moscu⁷.

Alți slivneni se așezară pe moșia de la Tîrșor a lui Scarlat Bărcănescu, ocîrmuitorul județului Prahova, unde fură tratați ca simpli clăcași⁸.

Neînțelegerile dintre slivneni începură să ia o formă tot mai acută, fiind alimentate de cei interesați și mai ales de Christofor Sachelarie, care își dădea seama că prin intrigi și minciuni putea deveni stăpînul noii așezări. El îl informă în așa fel pe Anton Ivanov de certurile de la Bereasa, încît acesta începu să se îndoiască de posibilitatea restituirii împrumutului de 286.000 groși acordat slivnenilor. În zadar încercă ultimul să-i împace pe slivneni și să le arate că interesul lor era să nu părăsească noua lor așezare și să nu se risipească. Discordia se întinse tot mai mult și pînă la urmă Sachelarie izbuti să-i compromită pe coloniști în fața binefăcătorului lor. Înlăturînd pe toți din calea sa, Sachelarie reuși să răscumpere moșia Bereasa de la Kamburoglu, care, de

¹ Discuțiile au durat toată jumătatea a doua a anului 1831 și s-au terminat prin împărțirea lor. Vezi documentele la Roman ski, *Документи*, p. 201—217. M. Sevastos, *op. cit.*, p. 165.

² G. M. Petrescu-Sava, *Contribuțiuni la vechea statistică și cartografie românească*, București, 1915, p. 10 și urm. Idem, *Tîrguri și orașe...*, p. 66.

³ *Ibidem*, p. 67.

⁴ La 22 februarie 1831 Bălăcenii se judecară, dar procesul nu luă sfîrșit, deoarece « s-au iscalit în anafora numai pentru boieri ». La 6 februarie Vasile Hagi Mihail anunța pe slivneni că a dat jalbă la logofetie împotriva lui Iancu Bălăceanu. *Arh. St. Ploiești* Dos. cit., anexă, punctul (5) și (6).

⁵ Încercările făcute în acest sens de doi slivneni care voiau să se reîntoarcă în aprilie 1831 nu au reușit. Vezi aceeași sentință a judecătoriei județului Prahova, dată în anexă, punctul (7).

⁶ Condițiile contractului dintre slivnenii de la Dudești și Ștefan Hagi Moscu, la Seliminski, *op. cit.*, p. 69. Analiza lor la Kristanov, Penakov și Maslev, *op. cit.*, p. 115. Vezi și Tabakov, *op. cit.*, II, p. 147, 408, III, p. 140. Roman ski, *Документи*, p. 342 și urm.

⁷ Seliminski, *op. cit.*, II, p. 89—95.

⁸ Vezi plîngerile lor la Roman ski, *Документи*, p. 506—508. Lista celor 40 de familii așezate la Tîrșor, la p. 470—472. (30 dintre acestea voiau să plece în martie 1836). *Arh. St. Buc.*, Dos. 5740/1834, f. 1076.